

67

21. gr.

16. júlí

Yfirsíldarmatsmenn eru skyldir til að ferðast um í umdæmi sínu, eftir samráði við stjórnarráðið, og leiðbeina mönnum um verkun og meðferð síldar.

22. gr.

Þeir mega ekki meta eða merkja síld, sem þeir eiga sjálfir, og ekki heldur vera í þjónustu síldveiðamanna eða manna, sem meta láta síld til útflutnings.

23. gr.

Yfirmatsmenn rita undir eðstaf, um að þeir vilji hlýða erindisbrjefi þessu og rækja með alúð og kostgæfni þær skyldur, sem á þeim hvíla í stöðu þeirra.

Þeir verða að sætta sig við þær breytingar, sem gerðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

24. gr.

Með þessu eru úr gildi feld erindisbrjef fyrir yfirsíldarmatsmenn 10. júlí 1914.

A kvæði um stundarsakir.

Ekki er skylt að framkvæma endurmat á síld þeirri, sem veðist sumarið 1920, á þann hátt, sem greinir í 11. gr., en yfirsíldarmatsmenn skulu framkvæma eða láta framkvæma skoðun á þeirri síld, áður en hún er flutt út, á þann hátt, sem þeir telja heppilegan og tryggilegan.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 16. júlí 1920.

Þjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Erindisbrjef

fyri síldarmatsmenn.

68

16. júlí

1. gr.

Síldarmatsmennirnir eða undirmatsmennirnir eiga að kappkosta að verða sem færastir í að geta dæmt um gæði síldar og meðferð hennar og sem leiknastir í að aðgreina hana.

2. gr.

Yfirsíldarmatsmennirnir, hver í sínu umdæmi, eru yfirboðaðar þeirra, og eru þeir aðstoðarmenn yfirmatsmanna við skoðun nýrrar síldar og mat og merking á tunnum með saltaðri síld. Þeir mega ekki vera burtu frá síldveiðastöð þeirri, sem þeir eru skipaðir fyrir meðan á veiðunum stendur, nema með leyfi yfirmatsmanns.

3. gr.

68
16. júlí

Þeir eru skyldir að fara eftir fyrirskipunum yfirmatsmanns og leitast við að gjöra honum til hæfis, þegar þeir eru undir stjórn hans.

4. gr.

Þegar síldveiðaskip kemur að landi með ósaltaða síld, sem saltast á í lagarheldar tunnur, eru þeir skyldir að vera til taks, þegar þeim er gjört aðvart af hlutaðeigandi skipstjóra. Skulu þeir þá tafarlaust fara út á skipið, sem síldina hefir, hvort heldur er að degi eða nóttu.

Áður en skoðun fer fram, skal hlutaðeigandi skipstjóri afhenda matsmönnum útfyllt og undirrituð eyðublöð þau, sem um getur í 8. gr. laga um skoðun á síld 28. nóv. 1919. Og mega matsmenn ekki framkvæma skoðunina fyrri en það er gjört, Komist þeir að því að skipstjóri gefi ranga skýrslu, um hve gömul síldin sje þegar hann kemur með hana til söltunar, skal matsmaður tafarlaust skýra yfirmatsmanni frá því.

5. gr.

Skoðunin skal fara svo fram, að einn eða tveir menn skoði síldina í hverju sipi, svo að hann eða þeir geti vottað hvernig hún hefir verið, þegar hún var söltuð til útflutnings. Meðan á söltuninni stendur, skal matsmaður hafa eftirlit með því að síldin sje vel kverkuð (eða maga dregin), vel lögð niður í tunnurnar, hæfilega söltuð, og látinn í hana nægilega sterkur þekill strax og söltuninni er lokið.

Komi það fyrir við vinnuna, hvort sem það er við mat á nýrri eða saltaðri síld, að matsmenn sjeu í efa um eitthvað, eða komi eitthvað fyrir, sem yfirmatsmaður hefir ekki gefið þeim fyrirskipanir eða leiðbeiningar um, skulu þeir leita hans og fá fyrirskipanir hans um, hvað gjöra skuli; en verði því ekki við komið, skulu þeir ráða þar úr, sem þeim sýnist rjettast, og skýra honum svo frá því sem fyrst.

Þeir skulu skýra honum frá eða leita til hans, ef þeim er sýnd nokkur óhlyðni af vinnufólki eða skipsmönnum eða öðrum, sem eiga síldina eða sjá um hana að einhverju leyti.

6. gr.

Sje síld svo skemd, að hún geti ekki orðið góð verslunarvara til manneldis að áliti matsmanna, skulu þeir tafarlaust skýra umsjónarmanni síldarsöltunarinnar, sem hlut á að máli, frá því.

Sje slík síld söltuð í lagarheldar tunnur, skulu matsmenn merkja orðið »skemd« á hverja slíka tunnu, eða auðkenna þær á annan hátt, svo þær sjeu auðþektar.

Tunnur með skemdri síld skal hafa á öðrum stað en tunnur með óskemdri síld, og skulu matsmenn hafa eftirlit með, að það sje gjört, af þeim sem síldina á eða sjer um hana.

Hafi síld ekki verið aðgreind í veiðiskipi eftir því á hvaða tíma hún veiddist, eða hafi síld skemst af hita eða öðru í veiðiskipi, og blandast svo saman við óskemda síld, ber matsmönnum að skoða þann hluta aflans í skipinu, sem hin skemda síld hefir blandast saman við, óhæfan til útflutnings í lagarheldum tunnnum.

7. gr.

Allar tunnur, sem á að salta í herpinótasíld eða reknetasíld, eiga að vera merktar þegar þær eru látnar af hendi til að salta í þær. Merki þessi skuli vera greinilega skrifuð á efra botninn og sýna: 1) mánaðardag, er síldin er söltuð, og 2) númer þess manns eða

68 Þeirrar konu, sem síldina saltar; skulu síldarmatsmennirnir hafa eftirlit með því. Yfirmats-
16. júlí maður skipar fyrir um hvernig merkja skuli.

Síldarmennirnir skulu líta eftir, að síld sje ekki söltuð í tunnur, sem áður hafa verið merktar, nema merkin sjeu áður afmáð. Eigi má salta útflutningssíld í annað en góðar, hreinar og vel bentar tunnur.

8. gr.

Á vikufresti skulu þeir senda yfirmatsmanni eyðublöð þau, sem getur um í 4. gr. og skipstjórar fylla út og undirskrifa, eunfremur skýrslu um, hve margar tunnur saltaðar hafa verið af hverju skipi til útflutnings, og hve margar tuunnur af hverju skipi hafi verið dæmdar óhæfar til útflutnings og hvað gjört hefir verið við þá síld.

9. gr.

Um kaup síldarmatsmanna fer sem greinir í erindisbrjefi fyrir yfirsíldarmatsmenn, 19. gr. Þeim er stranglega bannað að taka á móti nokkurri annari þóknun eða góðgjörðum, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem síldina láta salta, frá skipstjórum eða skipsmönnum eða öðrum, sem eiga að sjá um síldina. Skoði þeir hjá fleiri skipum í einu, skal jafna kostnaðinum niður að rjettu hlutfalli.

10. gr.

Aðalstarf þeirra er við skoðun síldar á þeim stað, þar sem þeir eru skipaðir. Þó eru þeir skyldir að fara með yfirmatsmanni til annara staða í umdæmi hans, þegar hann kveður þá til að aðstoða sig þar við síldarskoðun. Síldarmatsmanni er og skylt að framkvæma yfirsíldarmatsmannastörf, er yfirmatsmaður kveður hann til þess í forföllum sínum. Fyrir vinnu við skoðun síldar á stöðum utan þess svæðis, sem þeir eru skipaðir fyrir, ákveða yfirsíldarmatsmennirnir einnig kaup þeirra, og eftir atvikum fæðispeninga og ferðakostnað.

Yfirmatsmaður skrifar á reikning þeirra og lögreglustjóri eða umboðsmaður hans á staðnum úrskurðar þá, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman.

11. gr.

Þeir rita undir eiddstaf um, að þeir vilji rækja þær skyldur, sem á þeim hvíla, með alúð og kostgæfni og hlýðnast erindisbrjefi þessu.

Þeir eru skyldir til að sætta sig við þær breytingar, sem gjörðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

12. gr.

Með þessu er úr gildi felt erindisbrjef fyrir síldarmatsmenn 10. júlí 1914.

I stjórnarráði Íslands, 16. júlí 1920.

Þjetur Þónsson.

Oddur Hermannsson.